

Spørgsmål 3:

Kunne skattevæsenet ikke nøjes med (som nu for toldvæsen og arbejdsgiverkontrol) at gennemgå regnskabet på stedet?

Svar:

Efter bestemmelserne i skattekontrollovens § 6, stk. 1, er enhver erhvervsdrivende pligtig på begæring af de skattelignende myndigheder til disse at indsende sit regnskabsmateriale med bilag for tiden forud for det løbende regnskabsår.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er det af betydning for bedømmelsen af kontinuiteten i regnskabsførelsen, at der er mulighed for at sammenholde det løbende år med det forud afsluttede år, og dette må gælde, uanset om undersøgelsen af regnskaber foretages på stedet eller i forbindelse med indkaldelser.

Af hensyn til arbejdets tilrettelæggelse og af hensyn til skatteyderne finder man det praktisk, at gennemgang af materialet for det løbende år kan ske i forbindelse med de sædvanlige indkaldelser.

Det skal dog herved bemærkes, at man for så vidt angår gennemgang af materiale for det løbende regnskabsår vil lægge særlig vægt på, at virksomhedernes regnskabsførelse generes mindst muligt.

Spørgsmål 4:

Kan ministeren oplyse, hvilke regler der gås frem efter i forbindelse med ikendelse af bøder, når der foreligger indtægtsforskelle?

Udvalget udbeder sig nogle eksempler på, hvor store forskelle der skal til, før der ikendes bøder — og hvilke satser man bruger for bødernes størrelse.

Svar:

Man tillader sig at henvise til den udførlige redegørelse vedrørende praksis med hensyn til administrativ bødefastsættelse, som indeholdes i bemærkningerne til § 1, nr. 8 (§ 20), i det den 19. oktober 1971 fremsatte forslag om ændring af kontrollovens straffebestemmelser, Folketingstidende 1971-72, tillæg A., sp. 127-131.

Man skal yderligere oplyse, at finansministeriet ved skrivelse af 7. juli 1972 tiltrådte en indstilling fra ligningsrådet om, at der, hvor det drejer sig om let konstaterlige dif-

ferencer, i almindelighed ikke rejses bødekrav, såfremt bøden til staten ikke overstiger 500 kr.

Spørgsmål 5:

Efter skattekontrollovens § 6, stk. 2 og 3, er enhver erhvervsdrivende pligtig at give de skattelignende myndigheder adgang til på stedet at gennemgå regnskabsmateriale m.v. „når der er rimelig grund dertil“.

Kan den pågældende erhvervsdrivende under den i dag rådende retstilstand ved domstolene påkære spørgsmålet om „den rimelige grund“?

Svar:

Spørgsmålet kan formentlig besvares bekræftende, jfr. Grundlovens § 63, hvorefter domstolene er berettiget til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Efter gældende praksis omfatter domstolskontrollen også forvaltningens faktiske handlinger, for eksempel foretagelse af husundersøgelse.

Spørgsmål 6:

Finansministeren bedes begrunde rimeligheden af at forlange person-nummer af B-skatteydere med små B-indkomster.

Svar:

Personnumrenes betydning for skatteadministrationen.

Som et led i den administrative opbygning omkring kildeskattesystemet blev personnumrene indført som en entydig identifikation af skatteyderne. Ud fra personnummeret kan man på grundlag af kildeskattedirektoratets centrale EDB-registre bl.a. få oplyst slutligningskommunen. I slutligningskommunen er alle oplysninger for hver enkelt skatteyder samlet i skatteyderens ligningschartequer, der er ordnet efter personnumre. (For ægtefæller findes et fælles ligningscharteque under mandens personnummer). Dette indebærer, at ethvert bilag med oplysninger til brug ved ligningen skal forsynes med det rette personnummer for at kunne henføres til skatteyderens ligningscharteque. For at de oplysninger, der tilgår den kommunale skatteadministration udefra — typisk oplysninger, der afgives i stort tal i henhold til skattekontrolloven — skal kunne registreres med